

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 36

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlavägen 99 den 9 Juni 1936. 71

Min älskade!

Det var då en alldeles för-
tjusande överraskning att redan
på måndagsmorgonen få min vär-
samma oro stillad genom den söta
lilla brevlappsen. Tusende tack för den!

Jag njuter i tankarna med
dig av allt, vad som bjödes dig,
vila och vänskap och comfort
och sydäudsk sommar.

Så synd om din värdinnas
öra! Det blir väl så, att hon läser
högt för dig, gissar jag. Måtte
du inte alltför mycket anstränga

Din vackra röst - fast - du är
ju van vid jk. Lundgren --

Om mig själv är ingenting
att säga, annat än att jag nog
blir starkare dag för dag. Men
jag är orolig för Krajssowa på
Benzstravet. Vit tänker jag för
söka resa Forsdigen den 18, åtföljd
av Sköterste. Majen tycks vara
mycket liten ledsamt nog, så hon
kanne behöva ^{för egen del} behålla skötersten.

En annan ledsamhet är, att
jag fått brev om att min gamla
Augusta är så sjuk, att systemen
trots det lider mot slutet och rektors
önskar, att hon släppe plågas
längre. Jag kan ju ingenting göra,

utan de närmaste måste väl ordna
för henne så bra som möjligt.

Egentligen borde jag inte komma
med dylikt korpulät mitt i ditt
paradis.

Jag skall i stället berätta något
roligt, nämligen att på Gustavs-dagen
två av våra vänner blevo komman -
dör av Nordtjärnan, nämligen Bo
Bergman och Olof Molander -
(Du glömma väl inte Bonnie lördagen
den 20?)

För att inte beröva Gretl några
minuter av arbetstiden skrev jag några
rader och frågade hur det gick med pojken.
Hon sitter nämligen uppe i det höga
"Uppsala" och måste springa ut för

fragspen, om man telefonerar. Jo,
i lördag hade hon halva psjäscon
färdig och hoppsades för allskammans
klart, innan de färu till Gottland.
Det skulle hon ta med skrivmaskin
för renskrivning. V. Konow hade sagt,
att det väl inte vore någon brådska (?)
men hon är så ivrig. "Du tar väl
inte nåtterna till hjälps?" sade jag.
"Å, nåtterna är så tjusa, så inte
behöver man sova", svarade hon.
"Nå, vad säger Nils?" frågade jag. "Jo,
han tycker det är viktigt," påstod hon.

Vina brev äro expedierade. Det
var väl meningen, att Trofimoff skulle
ha sin fotografi? Den låg inuti

9.6.1936

73

hennes brev, och hon har fått det.

Jag vågade dock inte signera den.

Barnbrevet var ovantligt bra.

Eftersom fadern och modern under-
becknat, lade jag in ett visitkort
till dem (Herrn Meis und Frau)

Ditt koncept till Magali översatte
jag och bifogade det som "autographe".

Det blir du väl inte missnöjd över?

Hon har varit i sådant byderi
över bidas våra handstilar. Jag
hade ju skrivit flera brev till henne,
innan hon äntligen fick träffa dig, och
sedan har jag skrivit i eget namn.

Förtjusande, älskade Vän, låt mig
veta var du finns, och skicka mera
arbete! bieder din

Helborg;

Om möjligt, så ber jag dig hålla på hemmet.

